

- 3) w § 7:
- w ust. 1 po wyrazach: „rozliczane z” dodaje się wyrazy: „Funduszem Obsługi Zadłużenia Zagranicznego i”,
  - w ust. 2 po wyrazie „Wpłaty” dodaje się wyrazy: „do budżetu”,
  - w ust. 3 wyrazy: „zgodnie z zasadami określonymi w § 6” zastępuje się wyrazami: „w 50%”,
  - ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Jeżeli jednostka gospodarcza rozlicza za dany okres wyniki przeszacowania zapasów zarówno z tytułu podwyższenia, jak i obniżenia cen, rozliczeniu w sposób określony w § 6 ust. 1 lub w § 7 ust. 3 podlega saldo wyników przeszacowania zapasów.”,
  - ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Nie dokonuje się rozliczeń, o których mowa w § 6 i 7, jeżeli wynik przeszacowania lub saldo nie przekroczy w jednostce gospodarczej za dany kwartał 250 000 zł.”

- 4) w § 10 w pkt 2 wyrazy: „niektóre asortymenty surowców i materiałów, na które obowiązują ceny regulowane lub umowne” zastępuje się wyrazami: „inne zapasy niż określone w rozporządzeniu”.

§ 2. Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 stycznia 1984 r. w sprawie przeszacowania zapasów przez jednostki gospodarki społecznej oraz zasad rozliczania wyników tego przeszacowania z budżetem, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do rozliczeń począwszy od dnia 1 stycznia 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

99

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 25 kwietnia 1986 r.

w sprawie szczegółowych zasad wydawania zezwoleń na posiadanie, zakładanie i używanie amatorskich i doświadczalnych urządzeń radiowych, warunków ich używania oraz organów właściwych w tych sprawach.

Na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

Rozdział 2

Zezwolenia na posiadanie, zakładanie i używanie amatorskich urządzeń radiowych.

§ 2. 1. Ustala się cztery kategorie zezwoleń dla posiadaczy i użytkowników radiowych urządzeń amatorskich: nadawczych i nadawczo-odbiorczych:

- posiadacz zezwolenia kategorii I lub II może posiadać i używać określone w zezwoleniu amatorskie urządzenie radiowe przystosowane do pracy w zakresie fal:
  - hektametrowych (pośrednich), dekametrowych (krótkich), metrowych (ultrakrótkich) oraz w wyższych zakresach częstotliwości (kategoria I),
  - metrowych (ultrakrótkich) oraz w wyższych zakresach częstotliwości (kategoria II),
- posiadacz zezwolenia kategorii III lub IV może posiadać i używać określone w zezwoleniu amatorskie urządzenie radiowe małej mocy przystosowane do pracy w zakresach częstotliwości 27,12 MHz $\pm$ 0,6% oraz innych ustalonych zakresach częstotliwości nie podlegających ochronie przed zakłóceniami, wykorzystywane do:
  - zdalnego sterowania (kategoria III),
  - ruchomej łączności radiotelefonicznej (kategoria IV).

2. Na posiadanie i używanie amatorskich radiowych urządzeń odbiorczych przeznaczonych wyłącznie do na-

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Amatorskim urządzeniem radiowym jest urządzenie radiowe: nadawcze, nadawczo-odbiorcze lub odbiorcze stosowane w amatorskiej służbie radiowej, którego używanie nie ma charakteru zawodowego lub zarobkowego.

2. Amatorskimi urządzeniami radiowymi są:

- posiadane i używane przez osoby fizyczne nadawcze i nadawczo-odbiorcze indywidualne urządzenia radiowe (w tym urządzenia radiowe małej mocy: zdalnego sterowania oraz radiotelefoniczne), zwane dalej „radiostacjami indywidualnymi”.
- posiadane i używane przez kluby radioamatorskie nadawcze i nadawczo-odbiorcze urządzenia radiowe, zwane dalej „radiostacjami klubowymi”.
- posiadane i używane przez osoby fizyczne i kluby radioamatorskie odbiorcze urządzenia radiowe, przeznaczone jedynie do nasłuchów w zakresach i kanałach częstotliwości przydzielonych dla amatorskiej służby radiowej.

śluchów wymagane jest zezwolenie, zwane dalej „zezwoleniem nasłuchowym”.

§ 3. 1. Zezwolenie kategorii I i II na posiadanie, zakładanie i używanie radiostacji indywidualnej może uzyskać osoba fizyczna, która:

- 1) ukończyła 14 lat życia,
- 2) posiada pisemną zgodę rodziców lub opiekunów prawnych, jeżeli nie ukończyła 18 roku życia,
- 3) jest członkiem Polskiego Związku Krótkofalowców (PZK),
- 4) posiada odpowiednie świadectwo uzdolnienia (dokument świadczący o posiadaniu niezbędnych kwalifikacji), wydane przez Państwową Inspekcję Radiową (PIR),
- 5) nie była karana sądownie.

2. Zezwolenie dla żołnierzy w służbie czynnej bądź pracowników cywilnych resortu obrony narodowej wydaje się po przedstawieniu dodatkowo zgody właściwego organu wojskowego.

§ 4. 1. Zezwolenie kategorii III i IV na posiadanie i używanie amatorskich urządzeń radiowych małej mocy może uzyskać osoba fizyczna legitymująca się dokumentem stwierdzającym tożsamość, która:

- 1) ukończyła 14 lat życia,
- 2) posiada pisemną zgodę rodziców lub opiekunów prawnych, jeżeli nie ukończyła 18 roku życia.

2. Zezwolenia kategorii IV nie może uzyskać cudzoziemiec.

§ 5. 1. Zezwolenie kategorii I i II na posiadanie, zakładanie i używanie radiostacji klubowej może uzyskać klub PZK lub klub zarejestrowany w PZK.

2. Kierownik radiostacji klubowej i osoby upoważnione do prowadzenia szkolenia w zakresie pracy na radiostacji (operatorzy odpowiedzialni), a także osoby pracujące samodzielnie na radiostacji, powinni:

- 1) mieć ukończone 18 lat życia,
- 2) posiadać zezwolenie indywidualne kategorii I lub II bądź odpowiednie uprawnienia operatorskie.

§ 6. Ustala się następujące uprawnienia operatorskie:

- 1) klasy A — uprawniające do samodzielnej pracy w charakterze operatora amatorskiej radiostacji klubowej objętej zezwoleniem kategorii I,
- 2) klasy B — uprawniające do samodzielnej pracy w charakterze operatora amatorskiej radiostacji klubowej objętej zezwoleniem kategorii II.

§ 7. 1. Uprawnienia operatorskie może uzyskać osoba fizyczna, która:

- 1) ukończyła 18 lat życia,
- 2) jest członkiem PZK,
- 3) posiada odpowiednie świadectwo uzdolnienia wydane przez PIR,
- 4) nie była karana sądownie.

2. Uprawnienia operatorskie dla żołnierzy w służbie czynnej bądź dla pracowników cywilnych resortu obrony narodowej wydaje się po przedstawieniu dodatkowo zgody właściwego organu wojskowego.

§ 8. Główny Inspektor PIR ustala zakres wiadomości wymagany do uzyskania świadectwa uzdolnienia oraz tryb sprawdzania tych wiadomości i wydawania świadectw.

§ 9. 1. Zezwolenia kategorii I lub II na posiadanie, zakładanie i używanie radiostacji indywidualnych bądź klubowych oraz uprawnienia operatorskie klasy A lub B wydaje PIR.

2. Zezwolenia lub uprawnienia operatorskie, o których mowa w ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu informacji o klubie lub osobie ubiegającej się o ich wydanie we właściwym organie podległym Ministrowi Spraw Wewnętrznych; organ ten udziela informacji, kierując się względami bezpieczeństwa Państwa i porządku publicznego.

§ 10. 1. Podanie o wydanie zezwolenia lub uprawnienia, o których mowa w § 9 ust. 1, należy składać do okręgowych inspektoratów PIR za pośrednictwem PZK.

2. Główny Inspektor PIR ustala wykaz dodatkowych dokumentów wymaganych przy ubieganiu się o wydanie zezwolenia lub uprawnienia oraz tryb wydawania zezwoleń i uprawnień.

§ 11. 1. Zezwolenie nasłuchowe może być wydane każdemu członkowi PZK nie posiadającemu zezwolenia indywidualnego kategorii I lub II bądź uprawnienia operatorskiego klasy A lub B, a także każdemu klubowi PZK lub klubowi zarejestrowanemu w PZK.

2. Zezwolenia nasłuchowe wydają okręgowe inspektoraty PIR zbiorowo na podstawie wykazów imiennych przedstawianych przez PZK.

§ 12. 1. PIR może odmówić wydania zezwolenia lub uprawnienia operatorskiego, o których mowa w § 9 ust. 1, jeżeli:

- 1) osoba ubiegająca się o ich wydanie nie spełnia warunków określonych w § 3, 5 i 7,
- 2) urządzenie, na które zezwolenie ma być wydane, nie odpowiada określonym wymaganiom technicznym,
- 3) przemawia za tym względ na bezpieczeństwo Państwa lub porządek publiczny.

2. Odmowa wydania zezwolenia lub uprawnienia operatorskiego podyktowana względami bezpieczeństwa Państwa lub porządku publicznego nie wymaga uzasadnienia.

§ 13. 1. Cudzoziemcowi przebywającemu czasowo w Polsce może być wydane na czas określony, nie dłuższy niż czas jednorazowego pobytu:

- 1) zezwolenie kategorii I lub II na posiadanie, zakładanie i używanie amatorskiej radiostacji indywidualnej,
- 2) uprawnienie operatorskie klasy A lub B.

2. Zezwolenie lub uprawnienie operatorskie, o których mowa w ust. 1, może być wydane cudzoziemcowi, w razie gdy:

- 1) posiada on zezwolenie radioamatorskie wydane przez państwo, którego jest obywatelem lub na terenie którego stale zamieszkuje — z pominięciem warunków określonych w § 3 ust. 1 pkt 3—5 oraz § 7 ust. 1 pkt 2—4,
- 2) nie posiada on zezwolenia radioamatorskiego, lecz uzyskał świadectwo uzdolnienia na zasadach ustalonych dla obywateli polskich — z pominięciem warunków określonych w § 3 ust. 1 pkt 3 i 5 oraz § 7 ust. 1 pkt 2 i 4.

3. Podanie o wydanie zezwolenia lub uprawnienia operatorskiego, o których mowa w ust. 1, cudzoziemiec składa do Głównego Inspektoratu PIR za pośrednictwem Zarządu Głównego PZK. W podaniu powinny być zawarte następujące informacje:

- 1) dane osobowe oraz informacje określające cel i czas pobytu w Polsce,
- 2) rodzaje, typy i podstawowe parametry techniczne amatorskich urządzeń radiowych, na których będzie pracował,
- 3) nazwa producenta oraz numery fabryczne urządzeń,
- 4) adres zainstalowania urządzeń oraz zgoda właściciela lokalu, obiektu lub nieruchomości, na których terenie będą zainstalowane urządzenia.

4. Zezwolenie lub uprawnienie operatorskie wydane cudzoziemcowi ważne jest tylko na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i podlega zwrotowi do organu wydającego — przed wyjazdem z Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 14. Wysokość opłat za wydanie zezwolenia i uprawnienia operatorskiego oraz za używanie amatorskich urządzeń radiowych regulują odrębne przepisy.

§ 15. 1. Zezwolenia i uprawnienia operatorskie, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, mogą być przez PIR cofnięte lub zawieszane na czas określony:

- 1) w razie naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia,
- 2) w razie naruszania warunków określonych w wydanym zezwoleniu lub uprawnieniu,
- 3) ze względów na bezpieczeństwo Państwa lub porządek publiczny.

2. Zezwolenie oraz uprawnienie operatorskie traci ważność w razie:

- 1) upływu czasu, na jaki zostało wydane,
- 2) niezgłoszenia do PIR w terminie 7 dni informacji o zmianie miejsca zamieszkania przez osobę posiadającą zezwolenie lub uprawnienie,
- 3) zmiany miejsca instalacji amatorskiego urządzenia radiowego (w odniesieniu do zezwoleń),
- 4) zrzeczenia się zezwolenia lub uprawnienia,
- 5) utraty członkostwa w PZK lub skreślenia klubu z rejestru PZK,
- 6) śmierci osoby posiadającej zezwolenie lub uprawnienie.

3. W razie zmiany miejsca instalacji urządzenia radiowego amatorskiego na inne niż określone w zezwole-

niu na okres stały lub czasowo, należy w terminie 7 dni od dokonania tej zmiany zawiadomić pisemnie organ, który wydał zezwolenie. Rozpoczęcie pracy urządzenia w nowym miejscu może nastąpić po uzyskaniu nowego zezwolenia.

§ 16. 1. W razie cofnięcia, zawieszenia lub utraty ważności zezwolenia bądź uprawnienia operatorskiego, należy w ciągu 7 dni:

- 1) rozebrać urządzenie określone w zezwoleniu na części składowe,
- 2) zwrócić zezwolenie bądź uprawnienie organowi, który je wydał.

2. Na wniosek posiadacza organ, który wydał zezwolenie, może wyrazić zgodę na inny niż określony w ust. 1 sposób postępowania z urządzeniem.

3. W przypadku określonym w ust. 1 organ, który wydał zezwolenie, może zabezpieczyć urządzenie w sposób uniemożliwiający jego używanie.

§ 17. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Minister Łączności może wyrazić zgodę na wydanie zezwolenia:

- 1) kategorii I i II lub uprawnienia operatorskiego klasy A i B — z pominięciem warunków określonych w § 3 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz § 7 ust. 1 pkt 2 i 3,
- 2) kategorii IV — osobie, o której mowa w § 4 ust. 2.

Rozdział 3

Warunki używania radiostacji indywidualnych i klubowych.

§ 18. 1. Użytkownicy radiostacji indywidualnych i klubowych obowiązani są w swojej pracy stosować się do warunków określonych w zezwoleniu, przepisów wydanych przez PIR oraz międzynarodowego regulaminu radiokomunikacyjnego.

2. Posiadacz radiostacji (osoba fizyczna lub klub) jest obowiązany do właściwego zabezpieczenia radiostacji przed wykorzystaniem przez osoby nieupoważnione, wykorzystywania radiostacji zgodnie z przeznaczeniem oraz do posiadania wymaganej dokumentacji technicznej.

3. Osoby szkolące się mogą pracować na radiostacji klubowej tylko pod nadzorem kierownika radiostacji lub odpowiedzialnego operatora. Osób szkolących się nie obowiązuje przynależność do PZK.

§ 19. Za pomocą radiostacji amatorskiej można nawiązywać łączność radiową tylko z innymi amatorskimi radiostacjami krajowymi i zagranicznymi, z wyjątkiem amatorskich radiostacji tych krajów, które zgłosiły sprzeciw.

§ 20. 1. Korespondencja radiowa pomiędzy posiadaczami radiostacji amatorskich powinna być prowadzona tekstem jawnym i ograniczać się do wiadomości o charakterze technicznym w zakresie służby amatorskiej oraz wymiany uwag o charakterze ściśle osobistym. Dopuszcza się do stosowania w prowadzonej korespondencji skrótów przyjętych w radiokomunikacji.

2. Używanie radiostacji amatorskiej do przesyłania informacji stanowiących tajemnicę państwową lub służbową, w tym informacji o charakterze politycznym, wojskowym i gospodarczym, oraz informacji o charakterze propagandy i reklamy jest zakazane.

3. Dopuszcza się przesyłanie za pomocą radiostacji amatorskich wiadomości o katastrofach, klęskach żywiołowych i o innych zagrożeniach, jeżeli nie narusza to interesu publicznego.

4. W czasie pracy radiostacji amatorskiej należy w krótkich odstępach czasu, nie dłuższych niż 5 minut, nadawać przydzielony znak wywoławczy. W przypadku pracy radiotelefonicznej znak powinien być literowany w całości, a jeżeli w tym czasie używany jest częściej, dopuszcza się identyfikację skróconą.

§ 21. Nadawanie przez klub radioamatorski komunikatów organizacyjnych związanych z jego działalnością statutową w zakresie szkolenia i ruchu amatorskiego wymaga zgody PIR.

§ 22. Posiadacz amatorskiej radiostacji indywidualnej i klubowej jest zobowiązany do prowadzenia dziennika pracy radiostacji, w którym notuje się czas rozpoczęcia i zakończenia każdego nadawania, nawet w razie nienawiązania łączności, oraz znaki wywoławcze wszystkich radiostacji, z którymi nawiązano łączność i które wywoływano.

§ 23. Używanie radiostacji amatorskiej nie może powodować zakłóceń w pracy innych służb telekomunikacyjnych (w tym radiokomunikacyjnych) oraz stwarzać zagrożeń dla środowiska i zdrowia ludzi.

§ 24. W razie utraty radiostacji (przeniesienia prawa własności, zniszczenia, demontażu, kradzieży), użytkownik obowiązany jest zawiadomić niezwłocznie o tym fakcie PIR, a w razie kradzieży — również organy Milicji Obywatelskiej.

§ 25. Kontrolę indywidualnych, klubowych lub doświadczalnych radiostacji przeprowadza PIR. Główny Inspektor PIR może upoważnić do kontroli radiostacji amatorskich organ społeczny powołany przez PZK.

Rozdział 4

Zezwolenia na posiadanie, zakładanie i używanie doświadczalnych urządzeń radiowych.

§ 26. Doświadczalnym urządzeniem radiowym, zwanym dalej „radiostacją doświadczalną”, jest urządzenie nadawcze, nadawczo-odbiorcze lub odbiorcze, używane w celach naukowo-badawczych, produkcyjnych lub związanych z nauczaniem w szkołach.

§ 27. Zezwolenie na posiadanie, zakładanie i używanie radiostacji doświadczalnych wydaje się na czas określony lub nie określony instytutom naukowo-badawczym, uspołecznionym zakładom produkującym urządzenia i sprzęt radiowy oraz szkołom wyższym i średnim, których program nauczania obejmuje elektronikę.

§ 28. Zezwolenia na posiadanie, zakładanie i używanie radiostacji doświadczalnych wydaje PIR.

§ 29. 1. Jednostka organizacyjna, która uzyskała zezwolenie określone w § 27, jest obowiązana używać radiostacji zgodnie z podanym przez siebie celem, warunkami ustalonymi w zezwoleniu i międzynarodowym regulaminem radiokomunikacyjnym.

2. Za prawidłową pracę radiostacji doświadczalnej, właściwe jej wykorzystanie i zabezpieczanie oraz prowadzenie wymaganej dokumentacji odpowiedzialny jest kierownik jednostki organizacyjnej.

§ 30. Używanie radiostacji doświadczalnej nie może powodować zakłóceń pracy innych służb telekomunikacyjnych (w tym radiokomunikacyjnych) oraz stwarzać zagrożeń dla środowiska i zdrowia ludzi.

§ 31. Za wydanie zezwolenia i używanie doświadczalnych urządzeń radiowych pobiera się opłaty, których wysokość określają odrębne przepisy.

Rozdział 5

Zezwolenia na posiadanie i używanie amatorskich urządzeń małej mocy.

§ 32. 1. Zezwolenia kategorii III lub IV można uzyskać na posiadanie i używanie urządzeń produkcji przemysłowej dopuszczonych do eksploatacji na terenie kraju. Na posiadanie i używanie urządzeń produkcji własnej można uzyskać zezwolenie (wyłącznie kategorii III) tylko w razie dokonania przez PIR badań technicznych stanowiących podstawę wydania zezwolenia na używanie; koszty przeprowadzenia badań obciążają właściciela urządzenia.

2. Dokonywanie wszelkich zmian parametrów technicznych urządzeń, na które wydane zostało zezwolenie kategorii III lub IV, jest zakazane.

§ 33. 1. Producent lub importer urządzeń dopuszczonych do sprzedaży i eksploatacji na terenie kraju jest obowiązany załączyć do każdego radiotelefonu o mocy nadajnika do 150 mW lub kompletu radiotelefonów (2 szt.) bądź do każdego urządzenia radiowego zdalnego sterowania książeczkę zawierającą blankiety zezwolenia na posiadanie i używanie amatorskich urządzeń radiowych małej mocy oraz instrukcję użytkownika.

2. Sprzedawca amatorskiego urządzenia radiowego małej mocy może wydać zakupione urządzenia dopiero po uzyskaniu przez nabywcę w urzędzie pocztowo-telekomunikacyjnym zezwolenia na posiadanie i używanie tego urządzenia.

3. Wzór książeczki blankietowej zawierającej blankiety zezwolenia ustali Główny Inspektor PIR.

§ 34. Zezwolenie na posiadanie i używanie radiotelefonów o mocy nadajnika większej niż 150 mW (kategorii IV) wydaje PIR z zachowaniem zasad określonych w § 4 osobom fizycznym nie karanym sądownie, po zasięgnięciu informacji o osobie ubiegającej się we właściwym organie podległym Ministrowi Spraw Wewnętrznych (§ 9 ust. 2).

§ 35. 1. Na posiadanie i używanie radiotelefonów małej mocy przywożonych z zagranicy, niezależnie od mocy nadajnika, zezwolenia (kategorii IV) wydaje PIR.

2. Przed wydaniem zezwolenia na posiadanie i używanie radiotelefonów, o których mowa w ust. 1, PIR przeprowadza badania techniczne pod względem zgodności parametrów technicznych z przepisami obowiązującymi w kraju. Koszty przeprowadzania badań obciążają właściciela radiotelefonu.

§ 36. Zezwolenie na posiadanie i używanie amatorskich urządzeń radiowych małej mocy może być przez PIR w każdym czasie cofnięte lub zawieszona na czas określony, a urządzenie zabezpieczone, w razie naruszenia obowiązujących przepisów, tj. używania urządzenia niezgodnie z przeznaczeniem, wbrew warunkom określonym w zezwoleniu, dokonywania zmian w urządzeniu, albo ze względów na bezpieczeństwo Państwa lub porządek publiczny.

§ 37. 1. Użytkownik radiotelefonu małej mocy jest odpowiedzialny za treść prowadzonej korespondencji.

2. Korespondencja powinna:

- 1) być prowadzona w sposób jawny,
- 2) ograniczać się do informacji ściśle osobistych.

Dopuszcza się stosowanie skrótów przyjętych powszechnie w radiokomunikacji.

3. Podczas prowadzonej korespondencji należy w krótkich odstępach czasu nadawać przydzielony znak wywoławczy.

4. Nadawanie informacji stanowiących tajemnicę państwową lub służbową, w tym informacji o charakterze politycznym, wojskowym, gospodarczym, oraz wszelkich informacji o charakterze handlowym, propagandowym i reklamowym jest zakazane.

§ 38. 1. Praca amatorskich urządzeń radiowych małej mocy nie może powodować zakłóceń w pracy urządzeń telekomunikacyjnych.

2. Używanie amatorskich urządzeń radiowych małej mocy w zakładach pracy, urzędach, instytucjach, portach morskich i lotniczych oraz dworcach kolejowych jest zakazane.

Rozdział 6

Owołania.

§ 39. 1. Od decyzji okręgowego inspektoratu PIR w sprawie wydania zezwolenia lub uprawnienia operatorskiego, o których mowa w § 9 ust. 1, § 28 i 34, przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora PIR za pośrednictwem właściwego okręgowego inspektoratu PIR w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. Decyzja Głównego Inspektora PIR jest ostateczna.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 40. Zezwolenia i uprawnienia operatorskie, wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia osobom spełniającym warunki określone w rozporządzeniu, zachowują swoją ważność.

§ 41. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: W. Majewski

100

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY I WYCHOWANIA

z dnia 29 marca 1986 r.

w sprawie odrębnych form działalności profilaktyczno-wychowawczej dla młodzieży zagrożonej uzależnieniem.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o zapobieganiu narkomanii (Dz. U. Nr 4, poz. 15) oraz art. 36a ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1972 r. Nr 16, poz. 114, z 1975 r. Nr 45, poz. 234 i z 1984 r. Nr 49, poz. 253) zarządza się, co następuje:

§ 1. Szkoły i placówki opiekuńczo-wychowawcze w celu zapobiegania zagrożeniu młodzieży uzależnieniem podejmują działania w zakresie:

- 1) uświadamiania skutków działania środków odurzających na organizm ludzki oraz wyjaśniania zjawiska zależności od tych środków,
- 2) kształcenia umiejętności przeciwstawiania się używaniu środków odurzających i psychotropowych oraz propagowania idei abstynencji,
- 3) udzielania indywidualnej pomocy w przezwyciężaniu trudności powodujących zagrożenie uzależnieniem,
- 4) organizowania środowiska wychowawczego, zajęć społecznie aktywizujących i psychokorekcyjnych dla uczniów zagrożonych uzależnieniem, we współdziałaniu

z rodzicami, opiekunami i instytucjami państwowymi oraz organizacjami społecznymi, zwłaszcza zajmującymi się zapobieganiem narkomanii.

§ 2. W razie powstania okoliczności świadczących o zagrożeniu ucznia uzależnieniem, szkoła jest obowiązana nawiązać ścisłą współpracę z rodzicami (opiekunami), poradnią wychowawczo-zawodową oraz z lekarzem szkolnym, a w razie potrzeby — z właściwą placówką służby zdrowia w celu podjęcia odpowiednich środków zaradczych.

§ 3. Poradnie wychowawczo-zawodowe są obowiązane prowadzić poradnictwo w sprawach zapobiegania narkomanii dla rodziców (opiekunów), nauczycieli oraz młodzieży, współpracując w tym zakresie z właściwymi placówkami służby zdrowia.

§ 4. 1. Dla młodzieży zagrożonej uzależnieniem, w zależności od stopnia zagrożenia i potrzeb ustalonych w wyniku badań diagnostycznych, tworzy się — w ramach systemu kształcenia specjalnego — następujące formy kształcenia i opieki profilaktyczno-wychowawczej: